

Köpeğin Adı Badi 9

– Ömer Faruk · 10 Eylül 2017

Evlendiklerinden yedi ay sonra Cafer Aga, işini bitirip evine geldiğinde vakit gece yarısını çoktan geçmişti. Kapıyı çaldı, açan yoktu. Birkaç kere daha vurdu kapıya gene açan olmadı. Halbuki her eve geldiğinde daha kapıyı vurmada karısı onu ayak sesinden tanıyıp karşılardı. Kapının koluna bastırıldı, açıldı. Derin bir uykuya dalmış olmalı bu gece, diye düşündü. Işığı açtı, girişte kimse yoktu, öteki odaya gitti, oranın da ışığını açtı, yatak boştu.

Bahtiyar gitmişti, daha doğrusu o da annesi tarafından götürülmüştü. Annesinin onu başka bir erkeğe satabileceğini sanmıyordu, çünkü hamileydi. Öyle ya hamile olduğunu bile bile bir kadını hangi erkek alırdı ki... Yanılmıştı. Onu da eski kocası tekrar belli bir para karşılığı geri almıştı.

Bahtiyar'ın gittiği yer şehirdi. Oradan ara sıra Cafer Aga'ya haber getirenler oluyordu. Bir gün Bahtiyar'ın doğum yaptığını ve bir oğlu olduğunu öğrendi. Bir ay sonra Bahtiyar'ın evini arayıp buldu, oğlunu görecekti. Ama göremedi. Çocuğun daha on beş günlükken öldüğünü söylediler ona. Buna hiç inanmadı. “Şerefsizler, öldürdüler oğlumu! Pembe gacısının işi bu.” diye söylendi durdu günlerce. Bütün bu olanlara rağmen Bahtiyar'ın aleyhine tek kelime konuşmadı. Hem onu sevdiğinden hem de annesi tarafından kandırıldığına inandığından.

Bu haberden sonra Cafer Aga adeta yıkıldı. Kendini içkiye verdi. Varını yoğunu içkiye yatırdı. Davetlere düğünlere gitmemeye başladı. Ancak içki parası biterse gidiyordu, o zaman da adet yerini bulsun diye zoraki çalıyordu. Onun bu davranışları Davulcu Rüştü'yü bıktırdı; bir klarnetçi bulup Cafer Aga'yı ekipten attı. Bu sefer o çalayım diye gidip yalvardı Davulcu Rüştü'ye, ama hep reddedildi.

Aç kaldı, içkisiz kaldı. Açlık neyse de içkisizlik çok kötüydü. Hırsızlık bile yaptı içki parası için. Üç-beş hırsızlıkta yakalanmadı fakat sonunda yakayı ele verdi. Altı ay hapis yattı, çıktı. Hapishanede içkisizliğe nasıl dayandıysa gene dayanmalıydı. Ya açlığa? Yaşı ilerlemiş, güçten kuvvetten düşmüştü. Hastalıklar peşpeşe gelmeye başladı. Şeker çıktı, tansiyonu yükseldi, karaciğer sinyal vermeye başladı. Ona bu haliyle kim iş verirdi? Bir gün camiin önünde dilenmeye başladı. Camii imamı onu gördü, önceden tanıdığı için düştüğü bu duruma üzüldüğünü ve isterse camii tuvaleti işini mahalle muhtarı ile görüşüp, ona verebileceğini söyledi. O da hocanın ellerine sarılarak bu işi kabul ettiğini belli etti.

● ● ●

(Devam edecek...)